

294. Hirdetvén az Úr halálát

Vad Péter Zsigmond

1. Hir - det - vén az Úr ha - lá - lát, U - runk, né - ked a - dunk há - lát,
2. Ma is é - telt ké - szí - tet - tél, En - nek, s asz - talt te - rí - tet - tél,
3. Ez - zel vi - lá - gos jelt ad - tál, S min - ket ar - ról meg - biz - tat - tál,

5

Hogy nem - csak tar - tod tes - tün - ket, Ha - nem táp - lá - lod lel - kü - ket.
Mely - ről Fi - ad szent tes - té - vel, E - lé - gí - tél szent vé - ré - vel.
Hogy ha i - gaz hi - tünk lé - szen, Fi - ad mi - énk lesz e - gé - szen.

294. Hirdetvén az Úr halálát

4. Kérünk, Urunk, adj kegyelmet, És nyújts nekünk segedelmet,
Hogy Jézusunkat szeressük, / És őtet végig kövessük.

5. Az ő megtöretett teste, Mellyel váltságunk kereste,
Lelkünk máskor is táplálja, A bűnért meg ne utálja.

6. Segítsd gyarló tehetségünk, Véle kötött szövetségünk
Hogy szent és állandó légyen, Mígnem lelkünk hozzá mégyen.

7. Amely fogadást ma tettünk, Midőn asztalodról ettünk,
Urunk, segélj, hogy megálljuk, A bűnöket megutáljuk.